משל ונמשל...

"אלה מסעי בני ישראל" (במדבר לג, א).

ארעיות העולם הזה - כל ימינו אנו נוסעים אל מקומנו הקבוע

כאשר החפץ חיים היה נוסע למכור את ספריו בעיירות, הוא היה מתאכסן באכסניות שונות. באחת הפעמים הוא סיפר: באחת האכסניות הזמנתי את בעל האכסניה לדבר עמו, ואמרתי לו, כי המעון שלו בכללותו הוא טוב, אלא שצריך לתקן כמה דברים: התנור קרוב מדי למיטות, החלונות קטנים ועוד תיקונים.

שאל אותי בעל האכסניה אם בדעתי להשאר ימים רבים במקום זה, ועניתי לו כי חושב אני לנסוע לפנות בוקר.

השיב לי על כך בעל האכסניה:

אם בדעתכם לשהות כאן רק עד אור הבקר, מדוע יש לכם ענין בתיקון הבית והנכם מציעים תיקונים ושכלולים? והרי בקרוב תעזבו את המקום?

הסביר החפץ חיים:

נאמר בפסוק על ימי שני חיינו בעולם הזה: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה" (תהלים צ, י). זמן קצר הוא מאד ביחס לנצח חיי העולם הבא. והנה, למרות זאת, עיקר עיסוקיו של האדם בחייו הם בסידור האכסניה ותיקונה, כלומר, סידור תנאים נוחים יותר למגורים כאן בעולם הזה. הוא משתדל שהכל יהיה על הצד הטוב ביותר, ואין הוא שם את לבו לכך שחיים אלו חולפים במהירות רבה והעיקר הם החיים שיש בהם יתרון, יתרון של תורה ומצוות המביא את האדם לחיי העולם הבא.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת מנחה בשבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו,
הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל העניינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח. **ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב.** לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: 20.30 - 21.00.

* ומהשעה: 21.00 - 22.00 שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת חגיגה

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני שמירת הלשון.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה ע"י מורנו ראש הישיבה או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 18.45.
ערבית ראשונה: 20.15.
ערבית שניה: 22.00.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "פינחס, מטות מסעי"

יום	עלות השחר	טליתי/ ותפיליו	נץ
ש	4:08:15	4:37:00	5:36:15
א	4:08:45	4:37:30	5:36:45
ב	4:09:30	4:38:00	5:37:15
ג	4:10:00	4:38:45	5:37:45
ד	4:10:45	4:39:15	5:38:15
ה	4:11:15	4:39:45	5:38:45
ו	4:12:00	4:40:30	5:39:15
ש	4:12:45	4:41:00	5:39:45
א	4:13:30	4:41:45	5:40:15
ב	4:14:15	4:42:30	5:40:45
ג	4:15:00	4:43:15	5:41:30
ד	4:15:45	4:43:45	5:42:00
ה	4:16:30	4:44:30	5:42:30
ו	4:17:15	4:45:15	5:43:15

שיעור מוסף מדי יום ע"י מורנו פאש - הישיבה והכולל.
בשעה: 18.25. הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה. הצבור הקדוש מוזמן.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 22.45 - 22.00. **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה.**

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית סימן **כ'**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה). **הצבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה.**

* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן ב"י ושו"ע**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה. **הצבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעוניינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר – 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 683
ד' שבוע

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת פנחס

"מהפך בשילטון"

"זכור ימות עולם, בינו שנות דור ודור". לנוכח המאורעות הקורים לנגד עינינו לא נותר לנו אלא לשאת עינינו בגעגועים לתקופות הזוהר שלנו, לראות כיצד נהגו אבותינו באירועים דומים ומקבילים. להזכר, ולקנא...

ארבעים שנה נשא משה רבינו את העם, כאשר ישא האומן את היונק. "לא חמור אחד מהם נשאתי, ולא הרעותי אחד מהם". ארבעים שנה בהם התנקזו אליו כל טענות המתאוננים ותלונות הממורמרים. ובסופן, לפני הכניסה אל הארץ המובטחת, הצטווה להעביר את רסן השילטון ליורשו, יהושע בן נון. הבה נעקוב אחר ההעברה.

הדבר הראשון הבולט לעין הוא, שמשה רבינו, המנהיג הפורש, עושה זאת עם כל הלב, בכל הנכונות. הוא הצטווה לסמוך על יהושע את ידו האחת, וסמך עליו את שתי ידיו. "בעין יפה, יותר ויותר ממה שנצטווה", אומר רש"י.

משה רבינו עושה זאת ברצון ובנכונות, ודוקא יהושע אינו מגלה התלהבות יתירה... מוצע לו כס מלכות על טס של זהב, והוא מסרב לשבת עליו. למה לו כאב ראש זה, טרדות אלו. טוב לו באהלה של תורה.

"ויקח את יהושע, לקחו בדברים, והודיעו מתן שכר פרנסי ישראל לעולם הבא". נכון, אמר לו משה רבינו, המלכות היא נטל וטורח, אין בה כל שכר בעולם הזה. חיי השליט אינם חיים. כל שכרו, לעולם הבא!

כלום אין לקנא במנהיגים כאלו, ובדורם?

ומימד נוסף באותה העברת שילטון, אותו השמיענו הרב "בעלי ברית אברם" סבו של מרן החיד"א, זצ"ל.

משה רבינו סבור היה שאלעזר הכהן הגדול, אחיינו ותלמידו, הוא שינחה וינהיג את העם. מבחינה מסוימת, חביב היה עליו אלעזר כבנו. וכך נאמר בפרשת במדבר: "ואלה תולדות אהרן ומשה, אלה שמות בני אהרן". וכתב שם רש"י, שבני אהרן נקראו...

"תולדות משה" לפי שלימדם תורה, וכל המלמד את בן חברו תורה כאילו ילדו. משה רבינו לימד את אלעזר תורה, והוא אכן התעלה עד שהיה לממלא מקומו של אביו, של אהרן הכהן, מי כמוהו ראוי להנהיג את עם ישראל?

אבל הקדוש ברוך הוא הורה למשה רבינו למנות את יהושע בן נון. מדוע באמת לא נבחר אלעזר, הכהן הגדול? התשובה כתובה בפרשה: "והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה, וציווית אותו לעיניהם, ונתת מהודך עליו, למען ישמעו כל עדת בני ישראל". והיינו, שלעיני בני ישראל - יאמר להם שיהושע הוא המלך, הוא השליט, הוא הנציג. אבל "לפני אלעזר הכהן יעמוד, ושאל לו במשפט האורים לפני ה' - על פיו (של אלעזר) יצאו, ועל פיו יבואו, הוא (יהושע) וכל בני ישראל איתו".

כלומר: אמנם יהושע הוא השליט, הוא השר, הוא הנציג, אבל כל זה - כלפי חוץ, כלפי בני ישראל. אולם לאמיתו של דבר - יהושע כפוף לאלעזר הכהן הגדול, לסמכות הרוחנית העליונה, להכוונתו של המורם מעם. למעשה - על פיו של אלעזר יצאו ויבואו, את פיו ישאלו ובקולו ישמעו!

זוהי דמות המנהיגים האמיתיים, המקוריים, של העם. מנהיגים הנועצים בדעת תורה ומודרכים על ידי חכמי התורה.

וכתב הרב "צוף דבש" זצ"ל, שזוהי הכוונה בפסוק: "וידבר משה אל ה' לאמר, יפקד ה' אלקי הרוחות איש על העדה". המילה "לאמר" נראית כמיותרת. לאמר - למי? אלא, לאמר לדורות, שכך צריך להראות מנהיג ישראל, ואלו הן תכונותיו, ומפרשה זו נלמד!

פנחס

שבת מברכין.

***מפטירין**: דברי ירמיהו ירמיה א.

* המולד: ליל שבת, שעה: 22:59, ו - 9 חלקים.

אי"ה, ראש חודש יחול, בשבוע הבא, ביום שבת.

זמני הדלקת נרות שבת

חיפה : 7:21
תל אביב : 7:28
ירושלים : 7:11

יציאת השבת

חיפה : 8:35
תל אביב : 8:34
ירושלים : 8:32
ר"ת חיפה : 9:21
ר"ת תל אביב : 9:18
ר"ת ירושלים : 9:17

מטות-מסעי

שבת ראש חודש, ב' ספרים.

* מפטירין: שמעו דבר ירמיה ב.
וב' פסוקים מ'שמים כסא'. ישעיה ס"ו.

* אין אומרים 'צדקתך' בשבת זו.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

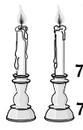

חיפה : 7:20
תל אביב : 7:27
ירושלים : 7:10

יציאת השבת

חיפה : 8:34
תל אביב : 8:32
ירושלים : 8:31
ר"ת חיפה : 9:18
ר"ת תל אביב : 9:16
ר"ת ירושלים : 9:16

פרשת מטות-מסעי

"המעיינות והתמרים"

בפרשת מסעי נמנו מ"ב מסעות בני ישראל במדבר - מספר המסעות מכוון כנגד השם הקדוש של מ"ב אותיות, היוצא מראשי התיבות של תפילת "אנא בכח", ועליו אמרו: "שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו, ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מידותיו (לנטור איבה, שמא ישתמש בו להנקם). וכל היודעו והזהיר בו והשמרו בטהרה - אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ונוחל שני עולמות, העולם הזה והעולם הבא". רואים אנו כמה סתרי תורה גנוזים בכל פרשיותיה! גם שמות המקומות אינם מקריים, והם רומזים לעניינים גבוהים ורמים, והגאון הקדוש בעל "יסוד העבודה" זצ"ל כתב קונטרס שלם להסבירם על פי דרך הקבלה והעבודה. כל מלה בתורה הקדושה נכתבה ללימוד ולהעמקה!

עתה נבין מדוע נכתבו המסעות בקצרה, ולא נמסר מה עשו בני ישראל באותם מקומות, לא על מתן תורה ובניית המשכן, לא על הוצאת מים מן הסלע והגזת השלוי, אלא "ויסעו ויחנו" בלבד. משום שהדגש כאן על עצם המסעות ומניינם.

מכיון שכך, יש לתמוה על האריכות שבפסוק אחד: "ויסעו ממרה ויבוא אילימה, ובאילים שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים, ויחנו שם". פרט זה מוזכר גם בפרשת בשלח ורבותינו ז"ל תמהו שם: מה חשיבות יש במספר הבארות והמעיינות, ומה שבח יש בשבעים תמרים עבור שש מאות אלף נפש. ובכלל, כתב הרמב"ן, הן בכל בקעה ימצאו אלף עצי תמר ויותר! ורש"י ז"ל הביא שם את דברי המכילתא - המובאים גם בפרשתנו בתרגום יונתן בן עוזיאל - שסמליות יש בדבר: שתים עשרה עינות מים כנגד י"ב שבטי ישראל, ושבעים תמרים כנגד שבעים זקני העם. ותמוה - וכי לא ידענו שיש י"ב שבטים ושבעים זקנים, עד שהיה צורך לציין זאת בבקיעת י"ב מעיינות ונטיעת שבעים עצים, ולהדגיש זאת בכתוב לדורות עולם. ובפירוט מ"ב המסעות בתמצית ובקצרה, לשוב ולציין: על כך אי אפשר לדלג, יש לחזור ולהדגיש כי נבעו שם מעיינות כנגד י"ב השבטים וצמחו שם עצים כמספר הזקנים!

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

פרשת מטות-מסעי. המשך.

חייבים אנו לאמר שיש בדבר לקח שחייבים להיות מודעים לו ולשוב ולהדגישו בכל הזדמנות, ששנים עשר שבטים יש בעם ישראל! גם במצרים היו בני ישראל לשבטיהם, ויצאו לשבטיהם: "ויוציאם בכסף וזהב, ואין בשבטיו כושל", והים נקרע לי"ב שבילים, כל שבט ומסלולו. לכל שבט דגלו, מקומו, ייחודו. האר"י הקדוש זיע"א גילה לנו שלכל שבט יש חלון מיוחד ברקיע, והיה נוסח תפילה מיוחד, אלא שנוסחנו הוא הנוסח הכולל. לא היה חסר הרבה, שכל שבט יסתגר, ינעל עצמו במסורותיו ויתבדל מאחיו, והתורה תעשה חלילה לי"ב תורות, והעם יחלק לי"ב עמים,

כיוצא בכך, היו שבעים זקנים, גדולי תורה ויראה, ראשי אלפי ישראל. ושבעים פנים לתורה כנגד שבעים הזקנים. זה מתייחד בעיון, זה בפילפול, האחד "סיני" ברוב בקיאות והאחר "עוקר הרים" בחריפות. ולכל אחד ישיבה משלו, ומעריצים ותלמידים. הצעד הבא הוא, שכל אחד יבטל את חבירו ואת שיטת לימודו, יאמר שהאמת עימו, בבחינת קיללת עיקבתא דמשיחא: "ותהי האמת נעדרת", שנעשית עדרים עדרים והולכת לה. והתורה תעשה חלילה לשבעים תורות, ואנה היינו באים?!

לפיכך, ביציאת בני ישראל ממצרים באו לאילם - נוטריקון: "יעקב אבינו לא מת": דעו לכם שלשנים עשר השבטים יש אב משותף, שרוחו חיה בקירבם ומאחדת אותם, שכולם קוראים לפניות: "שמע ישראל, אבינו, ה' אלקינו ה' אחד" והוא המאחד אותנו. "ובאילם שתים עשרה עינות מים". אמת, לכל שבט מעיין משלו, אבל אל לו להפרד ולהתפלג, שתים עשרה עינות המים הם בכפיפה אחת, נובעים ומשקים את כל העם כולו. "ושבעים תמרים". התמר הוא עץ ייחודי, אינו משלח ענפים לצדדים. "אין לו אלא לב אחד", חכמי ישראל המתייחדים בשיטתם והיא תהילתם - אבל הם מתקבצים יחדיו, מכירים זה במעלותיו של זה, ויחדיו מהווים הם את הסנהדרין הגדולה, אשר ממנה יוצאת הוראה לכל ישראל.

לא בכדי, איפוא, קוראים אנו פרשה זו בימי "בין המצרים", בהם אבלים אנו על חורבן בית המקדש בעטיה של שנאת חינם. שנאת חינם שנבעה - כדברי הנצי"ב מוולוז'ין זצ"ל - מכך שכל אחד חשב שהוא הצודק, כל פלג חשב שהוא העם, ורדף את שכנגדו עד חרמה. וכשאנו מייחלים לגאולה, עלינו לזכור: המשיח לא יבוא לגאול פלגים, הוא יבוא לגאול את העם כולו!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: כז.

צריכים לדעת, שעצם זה שנחים מהעבודה, זה גופא צרה! למה נחים מהעבודה? איך מתפללים בבוקר: "כי הם חיינו ואורך ימינו", יש אנשים שהיו רוצים להגיד: "כי הם יסורינו, ומכאוב נפשנו"...

הוא מתיסר בעבודת ה', הוא רואה שיש 'תוספות' שיש עליו עשרים הגהות, נעתק ליבו!...

וזה חז"לים מפורשים, (ילקוט שמעוני ואתחנן תת"ל), עד שאדם מתפלל שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו שיתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך מעיו. לכאורה, מה אתה רוצה ממני, עכשיו אני אוכל, מה אכפת לך אם אני אוכל לחם יבש או מעדנים? מה זה עסק שלך? אבל כשאני לומד, אני לומד כמו שצריך! תניח לי לאכול מעדנים. לא!

מה רואים מכאן, שהמעדנים קושרים את האדם לגשמיות, נהיה ליהודי דבקות בגשמיות, הוא מתאחד עם הגשמיות. אחרי שהיהודי הזה נדבק עם הגשמי והתאחד איתו לך תקרע אותו עכשיו מהגשמי ותעביר אותו לרוחני! יוצא, שזה כבר מלחמה. הם קשרו אותו.

אני לא מדבר עכשיו על המדרגה שלנו, זו צרה אחרת המדרגה שלנו, אנחנו צריכים לדעת שהתענוגים קושרים אותנו לגשמי, כאילו שיש כאן איזה שאלה שצועקת: 'איפה אתה נמצא, בעולם הרוחני או בעולם הגשמי?' כמה שאתה מוכן להדבק בהם כך אתה מתקשר אליהם יותר, המהות שלך נמצאת שמה, לשם אתה שייך.

האנשים אומרים: "תגיד לי מי החבר שלך ואני אומר לך מי אתה". למה הם אומרים כך? התשובה היא, באיזה חברה יש לך נחת? אם יש לך נחת להתחבר עם אברך שיושב ולומד ומנצל את הזמן, ועובד על עצמו ומתפלל יפה, אברך שאכפת לו מעצמו, סימן ששם אתה נמצא! כי למה אתה כל הזמן מחפש את החברה שלו?

אבל אם אתה מחפש כל הזמן את 'המתהולל' או את 'הבטלן', או את 'הטיילן' וכו' סימן שזה העולם שלך, לכן יש לך נעימות להיות בצוותא איתו.

יש אחד שאומר, בזמן הלימוד אני רוצה להיות החבר של האברך הזה, אבל בבין הזמנים אני רוצה להיות החבר של זה. מה נשתנה? יוצא, שבאמצע הזמן הוא החליט ללמוד, לכן האברך הזה טוב לו, כי זה אברך שמונח בלימוד. הוא רוצה לדבר בלימוד, להקשות, ולתרץ. אבל בבין הזמנים הוא רוצה לפרוק עול, הוא מחפש אנשים טיילנים... שים לב עם מי אתה רוצה להיות.

גם בחיבור לצדיקים יש הרבה דרגות. השאלה היא, מה הוא מחפש. וזה האדם. אחד אוהב לעיין, הוא נדבק כל הזמן 'במעיין', הוא אומר: "בא ביחד, נתבונן ונעיין".

יש אחד שאוהב ללמוד בבקיאות. הוא נדבק באחד בקי. גם אדם שהוא אוהב לעיין יכול להיות דבוק בבקי, כי הוא יכול להגיע ע"י הבקיאות של זה לעיון שלו, זה משהו אחר.

אם הוא אוהב לעבוד על המידות שלו הוא נדבק באנשים כאלה שעובדים על המידות שלהם, זה האדם! אדם שמחפש להגיע לעושר הוא נדבק בעשירים.

הר"י מביא במקום אחר: (משלי כז, כא) "מַצְרֵף לַכֶּסֶף וְכוּר לַזָּהָב וְאִישׁ לְפִי מַהֲלָלוֹ" הוא הולך איתם כדי לשמוע מהם איך הם עשו את העושר, איך הם עבדו, איך הם התנהגו, איך הם הסתדרו, איך הם שלטו בנושא.

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד מצא את המסתתר	
לפרשת	מטות
ללא פרסים	
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

ח	נ	מ	ש	כ	ל	ח	מ	ש
ל	ג	מ	ח	ל	ו	ק	ת	ע
ו	ח	ש	ה	י	א	ש	ז	ח
כ	ל	ש	מ	ח	ג	י	מ	ש
ש	מ	י	מ	נ	מ	ש	ס	ח
א	מ	ע	ל	ב	ס	ו	פ	ה
ש	ל	ה	ת	ק	י	י	מ	נ
צ	ו	ש	א	י	נ	ה	ש	צ
ל	ג	ל	ש	מ	ח	ד	ו	מ
ח	מ	ש	מ	י	מ	א	ג	צ
נ	ב	ח	א	י	נ	י	ו	ח
ש	ס	ו	פ	ה	ח	ר	ש	מ
ת	ל	ה	ת	ק	י	י	מ	ח
ר	ש	פ	ח	מ	נ	פ	ו	ש
ז	מ	ח	ש	פ	ע	ר	מ	פ
ע	פ	ר	נ	ג	ב	ל	ה	ש
י	ק	ד	ח	כ	ע	פ	ב	ט
מ	ה	ש	ל	ו	פ	מ	א	פ
ח	ג	מ	נ	ח	ש	ס	ח	מ
פ	ב	ה	ז	פ	ר	מ	כ	פ

אסר	עונה	רקם
צור	חור	רבכ
בלעם	עדים	זהב
כסף	נחשת	אש
טהר	נדה	נחל
אשכול	נחלץ	חשים
שופן	יעזר	גד

האם מצאת את המשפט:

כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים

מאת : מסכת אבות פרק ה משנה יז

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בהפוגה לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת איפוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג אברהם טוויל הכהן שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה...

רבינו יוסף חיים מבגדד זצ"ל.

פינחס הוא אליהו הנביא לפי קבלת חז"ל, וזכה לחיים נצחיים. ואמרו במדרש שבכל מוצאי שבת קודש נכנס אליהו הנביא לגן עדן ויושב תחת עץ החיים וכותב את זכויותיהם של ישראל, עם מקדשי שביעי, המשמרים את השבת כהלכתה. זה אחד הטעמים להזכרת אליהו הנביא בזמירות למוצאי שבת. וטעם נוסף, לפי שאין אליהו בא לבשר את הגאולה בערב שבת כדי שלא להפריע את ההכנות לשבת, ובשבת אינו בא משום איסור תחומין, על כן מבקשים אנו במוצאי השבת שיחיש את בואו ויבשרנו.

במוצאי שבת היה הגאון הקדוש רבי יוסף חיים זצ"ל מסתגר בחדרו אשר בעליית ביתו, ואיש לא הורשה לעלות לעליה באותן שעות. עד מהרה פשטה השמועה שהרב הדומה למלאך לומד באותן שעות עם אליהו הנביא זכור לטוב. ביקשו חכמי בגדד לעמוד על אמיתות השמועה, והטילו על הגאון רבי יהושע שהרבני, מתלמידי הרב, שיעלה לעליה וישאל שאלה סבוכה שהתקשו בפיתרונה.

שמח רבי יהושע לשליחות, וקיוה שהנה תהיה לו ההזדמנות לראות את אליהו הנביא. נכנס לבית הרב ושם פעמיו למדרגות העולות לעליית הגג. אך התקרב לדלת, וזו נפתחה לפתע. הרב יצא אליו ואמר: "חכם יהושע, בבית המדרש מתחבטים עתה בשאלה פלונית" - אותה שאלה שהיתה בפיו - "לך ואמור להם שכך וכך תשובתה", ושב מיד אל החדר, והדלת סגר אחריו.

לא הצליח רבי יהושע להציץ לחדר, ואת פני התישבי לא ראה...

הלכות: פתיחה לדיני ברכות השבח וההודאה.

א. פתיחה לדיני ברכות השבח וההודאה.

ברכות הנעשים על הניסים: הנה, לפני שניכנס לדינים המבוארים בסימנים דלהלן הני הלכתא גבירתא דברכות השבח וההודאה יש להקדים הקדמה קצרה, והוא, שיש להבדיל ולחלק בין ברכות השבח (הכוללים כל ברכות השחר, ברכת המפיל, ברכות הניסים, דיין האמת, ושאר ברכות הראיה (ימים ונהרות אילנות, ברכת החמה, ברק ורעם, ובריות משונות וכדו')) לברכות ההודאה (ברכת הגומל, שהחיינו והטוב והמטיב (על שמועות טובות ופירות וכלים ובגדים חדשים וכו')), ושהחיינו ומחיה המתים (על ראית פני חבירו).

כי בעוד שברכת השבח היא ברכה חיובית (כשרואה המקום או הדבר שעליו יש חיוב ברכה), ברכת ההודאה היא ברכת רשות, שאין אדם חוטא אם אינו מברכה, אף על פי שמצוה יש בברכה זו. והטעם שהיא רשות, לפי שתיקנוהו נגד קרבן תודה שהיו מקריבים בזמן שבימ"ק היה קיים, וקרבן תודה נקטינן שהוא רשות ולא חובה, על שמחת הלב והרגשת הנפש בהודאה להשי"ת, ושמחת הלב הוא דבר התלוי בידי כל אחד ואחד.

ולכן לענין ברכת ההודאה מצינו בפוסקים ובכמה עובדות מגדולי הדורות שהיו מקילים בה והיו ממעיטים בה כשהיו סיבות שונות לכך, וכמו כן מצינו לפעמים שלא הצריכו את הנשים והקטנים לברך אותם, משא"כ ברכת השבח חייבים בה גם נשים וקטנים (שהגיעו לחינוך).

ועוד נפק"מ לענין אם יכול אדם להוציא אחרים ידי חובת הברכה כשהוא אינו מחויב בה, ועפ"י המבואר ברכות השבח שהם ברכות חיוביות יכול להוציא האחרים ידי חובתן וכברכת המצוות, אבל בברכות ההודאה שאינם חיוב, הרי הוא כברכת הנהנין ואין מוציא אחרים ידי חובתן אם הוא אינו מחויב בדבר.

ודע, דעפ"י המבואר בפוסקים בין ברכות השבח ובין ברכות ההודאה אין צריכים לאומרם מעומד ורשאים לישב בשעת הברכה, אך לכתחילה ראוי לברכם מעומד, וכן נהגו גדולים וצדיקים.

ב. רואה מקום הנס מרחוק, עבר ממקום הנס ולא בירך.

סעי' א', שו"ע: הרואה מקום שנעשו בו ניסים לישראל וכו' מברך שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה. ואין צריך לעמוד ממש באותו מקום שנעשה הנס, אלא אפילו רואהו מרחוק אך רואהו ראיה ברורה ובהירה, ג"כ יכול לברך שעשה וכו' במקום הזה (שרואה), ויש אומרים שאף אם הראיה ע"י משקפת ג"כ יכול לברך, אם כי לכתחילה טוב שיהיה ממש במקום ההוא וישתחוה וישבח ויודה להשי"ת על ניסיו וחסדיו.

ולכן אם יודע שבדרכו יגיע למקום ההוא, אף שכבר רואהו לפני כן מרחוק, ימתין בברכתו עד שיגיע למקום ההוא ממש, ואין עליו חובה לברך מיד כשרואה מקום הנס.

ואם עבר הלאה ממקום הנס ולא בירך, כל זמן שיכול לראותו עדיין יכול לברך, ואם עבר שיעור תוך כדי דיבור ממקום שכבר איננו יכול לראות בבירור את מקום הנס, שוב לא יברך, ואף שמגיע לשם שוב לאחר מכן לא יברך עד שיעברו שלושים יום (וכדלהלן אות ד') מהראיה האחרונה.

ולדידן שאין אנו מברכין על כל הדברים המנויים בשו"ע סעי' זה (וכדלהלן באות הבא), הנפק"מ בכל הנ"ל לענין ברכת הנס שנעשה ליחיד ולציבור (דלהלן שו"ע סעי' ד') ולענין שאר ברכות הראיה (ימים ונהרות ברק ורעם בריות משונות וכדו').

ודע, שבכל ברכות הראיה יש קודם לראות הדבר או המקום ואח"כ יברך, אבל לא יברך לפני שרואה אף על פי שבטוח שמיד אחר הברכה יראה הדבר שבירך עליו.

ג. ראיית מקומות בארץ ישראל שנעשו בהם ניסים לאבותינו

שם: הרואה מקום שנעשו בו ניסים לישראל כגון מעברות הים ומעברות הירדן ומעברות נחלי ארנון וכו' וחומת יריחו מברך שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה. ולהלן בשו"ע (סעי' ז') מביא לברך ברואה גוב אריות של דניאל,

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.